

lige Følelser, at naar de ere tvungne til noget bestemt, synes de altid, at det er uheldigt.

Jeg kan ikke tænke mig, at Forslagsstillerne have ment, at der skulde ansættes et saa stort Antal Embedslæger; hvis man derimod tænkte sig, at Befolkningen havde Lov til at henvende sig til hvem, de vilde, og at det offentlige betalte det, er jeg paa den anden Side bange for, at det vilde føre til ganske enormt store Udgifter. Det gaar saaledes med Folk, at naar de ere syge, have de ofte Lyst til at prøve noget nyt, og hvis Lægehjælpen ikke helbreder dem straks, gaa de, hvis de kunne, meget ofte til en anden Læge. (*Bluhme*: Eller til en klog Kone!) Ja, eller til en klog Kone, men det er dog ikke saa mange, det er kun ude paa det ærede Medlems Egn, de bruge det; paa de Egne, der ere lidt mere fremskredne, bruge de ikke kloge Koner. Men hvis man tænkte sig, at Forholdet var saaledes, at man kunde henvende sig til, hvem man vilde, og det offentlige betalte det, er jeg bange for, at i mange Tilfælde vilde de syge meget ofte skifte Læge, og det vilde i den Anledning blive ret dyrt, saa af den Grund tror jeg ogsaa, at det vilde være vanskeligt at gennemføre dette Forslag. Men, som sagt, jeg har ikke rigtig kunnet se, hvorledes Forslagsstillerne have tænkt sig, at Sagen skulde ordnes med Hensyn til denne fri Lægehjælp, der skulde ydes.

Der er derimod en anden Ting, som jeg mener, man jo nok kunde tage op til Drøftelse, det er dette, at Sygekasserne maaske ikke i alle Henseender virke slet saa godt, som de skulde. Der er efter min Formening ingen Tvivl om, at der er mange Mennesker, som egentlig burde være i en Sygekasse nu, men ikke ere det, fordi de synes, at de ikke have Raad til det, fordi Fordringerne i det hele taget ere satte op. Jeg vilde for mit Vedkommende meget gerne være med til, om der paa en eller anden Maade kunde ydes alle disse Mennesker en forsvarlig Lægehjælp, og jeg vil ogsaa tro, at det kunde lade sig gøre. Efter min Formening er der i adskillige Sygekasser en Bestræbelse efter at yde saa høj Sygehjælp som muligt, hvilket i og for sig er meget prisværdigt; men det bevirker, at man paa en Maade sætter Niveauet op og derigennem udskyder nogle af dem, som have allermost Trang til at være i Sygekasser. Hvis der under Behandlingen af dette Lovforslag kunde komme noget frem i den Retning, at man kunde komme alle dem til Hjælp, som i

Virkeligheden i høj Grad trænge til at faa gratis Lægehjælp, gratis Sygehusbehandling osv., vilde jeg meget gerne være med dertil.

Der ligger i Lovforslaget et andet Princip, som jeg ogsaa gerne vil anerkende, det er det, at alle de Udgifter, som Folk komme i paa Grund af Sygdom, selvfølgelig ikke i nogen Henseende bør komme dem til Skade paa gode Navn og Rygte, om jeg saa maa sige, og at den Hjælp, de faa af det offentlige i den Retning, ikke i nogen Henseende bør regnes som Fattighjælp. Jeg tror ikke, man foreløbig kan naa videre end til den Art Ting, men kan man faa det igennem, vil det ogsaa være et væsentligt Fremskridt. Som sagt, jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det vil være vanskeligt for den Medicinalkommission, der sidder i Øjeblikket, at faa gennemført i hvert Fald, hvad den hidtil har tænkt paa, hvis dette Forslag skulde gaa igennem i denne Skikkelse, og jeg vil mene, at det var rigtigt, om Medicinalkommissionen tog de Tanker op, som her ere fremsatte, og i hvert Fald tog dette Forslag op til Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Knudsen*): Ihvorvel den højtærede Indenrigsminister saavel som de ærede Medlemmer af det høje Ting, der have haft Ordet angaaende denne Sag, ikke have givet noget Tilsagn om at ville medvirke til at fremme dette Lovforslag, saaledes som det er forelagt, finder jeg dog Anledning til at udtale min Anerkendelse af, at de fra alle Sider, saavel den højtærede Minister som de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, faldne Udtalelser gaa i Retning af, at man vil være med til at gennemføre Forbedringer af de bestaaende Forhold paa dette Omraade og visse Reforme, og i saa Henseende takker jeg for de Udtalelser, der ere komne frem, thi de vise dog, at Lovforslaget sandsynligvis vil give Anledning til forskellige Reforme, som der i høj Grad trænges til. Jeg skal derefter tillade mig at imødegaa en Del af de Udtalelser, som ere komne frem. Jeg tror nemlig ikke, at disse Udtalelser, som gaa imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger, i Virkeligheden holde Stik; trods de Grunde, som her ere anførte, kunde man efter min Formening meget godt gennemføre det forelagte Lovforslag. Den højtærede Indenrigsminister udtalte saaledes, at Lovforslagets Karakter var, at de syge kun behøve at henvende